ANUL XI. No. 1279 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 11 Decembrie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon direcţie 3.26.60

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacţie şi provincie 3.26.69
Telefon administraţie 3.26.60

Hai să vorbim...

In «Dimineaţa», la rubrica sportivă, am cetit mai zilele trecute o pledoarie «pro Penescu», întinsă pe două coloane şi conţinând deavalma unul peste altul cele mai variate argumente pentru desvinovăţirea eroului principal al celui mai nou «caz» din rugby-ul românesc. Nu am fi relevat această pledoarie, dacă ea n'ar fi conţinut anumite insinuări şi dacă în claia unei argumentaţii încâlcite n'am fi găsit o serie de maxime şi sentinţe cari frizează direct grotescul.

Ziarul în chestiune este în dreptul său să ia apărarea oricui vrea. Dacă este convins că s'a făcut cuiva o nedreptate, are chiar datoria să-i sară în ajutor, pentrucă acest fel de a fi este în ordinea firească a perceptelor democratice pe cari marele cotidian le aplică cu sfinţenie în absolut toate paginile sale. Nu ne-a mirat, aşa dar, că se ia apărarea lui Penescu, mai ales că noi înşine dacă am fi fost convinşi că a fost nedreptăţit, am fi făcut la fel. Dar o pledoarie atât de confuză şi atât de ridicolă, nu am fi crezut vreo dată că s'ar putea face pentru un acuzat care şi-a mărturisit vina, care a fost condamnat şi care a fost scos din rândurile oamenilor cinstiţi.

După ce face o incursiune în galop prin amalganul de probleme şi nepotriviri existente în lumea rugby-ului nostru, pledoaria care ne-a reţinut atenţiunea, debutează cam aşa:

«Când ne-am ocupat de dictatura din sportul nostru, introdusă samavolnic (cine? N. R.) — *(căci regulamentul de organizare al federaţiilor de sport interzice acest lucru) federaţia ne-a răspuns prin semi-oficiosul ei* (acesta suntem desigur noi, pentrucă am fost primii cari am aprofundat «cazul Penescu» (N. R.) *că a aranjat astfel lucrurile numai în urma dorinţei exprese a cluburilor».*

Şi mai departe: *«N'au avut încă prilejul să constate dacă e bine sau rău. S'au judecat puţine cazuri* SAU DE LOC». Intrebarea e: s'au judecat sau ba? e lae ori bălae? S'au judecat însă, pentrucă chiar autorul pledoariei ne lămureşte mai la vale: *«unul singur poate arăta cum se poate judeca dictatorial».* Şi acum urmează cazul care face parte din categoria celor *puţine sau de loc: «Cazul Penescu e o dovadă suficientă. Acest domn, suporter al clubului P. T. T. a făcut o spargere şi a măsluit anumite acte dorind ca prin această faptă clubul său să câştige o partidă pe care o pierduse pe teren».* Acum v'aţi lămurit desigur cum stă chestiunea: un domn suporter care *«a făcut»* o spargere, măsluind şi dorind, se plânge prin pana isteaţă a d-lui redactor dela «Dimineaţa» contra judecăţii dictatoriale. Nu e rău. Dintru început însă se vede cât va fi de dificilă pledoaria de vreme ce însuşi avocatul din oficiu (aşa vrem să credem) îşi stigmatizează clientul numindu-l «domnul spărgător». Dar în secretele avocăţeşti, nu ne permitem să intrăm, aşa că trecem mai departe.

«Analizând delictul lui Penescu printr'o prizmă mai sentimentală, făptaşul merită circumstanţe atenuante şi nu o excludere pe viaţă, egală în justiţie cu o decapitare; (dacă la rugby ar fi existat ghilotina...) Socotim vina mai mică decât a arătat-o federaţia care a făcut vâlvă pe această chestiune, vrând probabil să afirme că descoperă în stil Sherlock Holmes». Aici e aici. Dacă d-sa socoate într'un fel, de ce oare nu socoate aşijderea şi federaţia dictatorială? (noi ştiam că dictatură se face de unul singur şi nu de o întreagă federaţie). Mai ales că, dacă, doamne fereşte, noua dictatură ar fi avut cruzimea să introducă pedeapsa cu moartea la rugby, am fi avut astăzi şi o decapitare la propriu nu numai la figurat. Ceiace în regimul democratic nu se admite sub nici un motiv, fie că cei cu pricina descoperă în stil Sherlock Holmes, fie că descoperă numai în stil Harry Taxon. Analizând însă prin prisma sentimentalistă, declară tu cetitorule dacă nu ţi se rupe inima de milă pentru domnul suporter spărgător şi dacă nu subscri cu plăcere pentru circumstanţe atenuante...

Deşi ai mai puţină îndreptăţire să te înduioşezi de soarta lui, decât redactorul «Dimineţii» care scrie mai la vale:

«*Suporterul* (pur şi simplu, fără titluri de nobleţe) *Penescu pe care-l cunoaştem personal (poftim!) era singurul om care lucra cu multă dragoste pentru acest sport».* Aici nu mai suntem de acord, pentrucă

(Continuarea în pagina II-a)

Săptămâna

Vijelioasa incursiune a Rombolului în iarnă s'a înzăpezit la primii fulgi, deşi plugurile de salvare ale bunăvoinţei colective au împins de zor. Trenul divizionar n'a mai putut fi urnit nici măcar cu un singur match, aşa că cei cari ţineau să experimenteze practic chestia cu căruţa fabricată iarna şi sania cioplită vara, au fost nevoiţi să se dedice exclusiv vehiculului de iarnă. S'a dovedit aşa dar, dacă mai era nevoe de dovezi, că naturii nu i se poate opune nimeni. Nici Rombolul şi nici altcineva. Şi s'a mai dovedit că prognosticurile noastre sunt de nedesminţit, de vreme ce am prezis, în această rubrică, mai dihai ca serviciul meteorologic, înzăpezirea şi toate inerentele ei urmări.

Nu-i mai puţin adevărat însă că într'un fel oarecare şi nenorocirea-i bună la ceva. Dacă proectul federal n'ar fi degerat la timp cine ar mai fi putut pleca să-şi petreacă iarna în ţările mai calde? Cum ar mai fi ajuns Crişana în Franţa şi cum ar fi reînceput C. A. O. turneul în Sud-estul european? In fond nici spectatorii n'au pierdut prea mare lucru, pentrucă-i mai comod să urmăreşti dela distanţă o partidă interesantă, decât să degeri la faţa locului pentru o veritabilă poarcă. Aşa că în afara celor cari au rămas cu un proect mai puţin şi cu o deziluzie mai mult, toată lumea-i mulţumită.

De altfel ne-am cam obişnuit dela o vreme să fim spectatori din depărtare, în tot cursul iernei. Mai ales că în săptămâna care s'a încheiat a plecat în Franţa ultimul vagon cu boxeuri români. Cari se vor alătura compatrioţilor mai de mult sosiţi pentru a ferici pe francezii înebuniţi după boxul românesc.

Aşa că, oricât ne-ar durea inima că nu suntem în stare să oferim boxeurilor noştri prilej de fructuoasă manifestare profesională în ţară suntem de folos marei noastre aliate. Care la rându-i ne-a servit cât a putut atunci când avea şi ea prisosuri... (acum, biata, l'a scos din naftalină chiar pe Carpentier, pe care noi nu l-am acceptat nici măcar ca dansator).

Dacă mai adăugăm că în curând Stadiul Român va fi şi el în Franţa, şi că Manea va alerga în cross-ul ziarului L'Auto, nu ne mai rămâne să regretăm decât că n'am fost şi cu ping pongul la Paris pentru a fi avut satisfacţia că am servit Franţa cu tot ce am avut mai bun...

Căci, orice s'ar spune, ceiace ne-a rămas nouă nu-i prea mare lucru. O reuniune de boxeuri în devenire la cinematograful Roxy, o selecţiune împestriţată de hockeyşti la patinoarul artificial şi nişte campionate naţionale de sporturi de iarnă în Februarie, când probabil nu va mai fi zăpadă nici de leac. Cu atâta, orice s'ar spune, nu se pot satisface gusturi cizelate şi cunoştinţi înăscute. Noroc însă că ne-a rămas un «Caz Penescu» în stare să ne facă să uităm că până'n vară ne putem lua grija dela sport. Pentrucă o fi românul cunoscător nevoe mare şi mare amator de lucru bun, dar nici pălăvrăgeala nu-i displace.

Ba, am putea spune, din contra...

L. ROŞIANU

Marea reformă a educaţiei fizice în Jugoslavia

Noua lege care institue educaţia fizică obligatorie a fost votată de curând în Jugoslavia. Un raport interesant al legaţiei noastre din Belgrad

De curând, educaţia fizică şi mişcarea sportivă a realizat un nou succes în Jugoslavia. După înfiinţarea Ministerului Educaţiei Fizice, zilele trecute Skupstina a votat noua lege a educaţiei fizice pentru tineretul de ambele sexe până la vârsta de 20 ani.

Şi astfel, în timp ce în România instituţiile sportive de stat de abia îşi mai duc zilele, obligate fiind să-şi întrerupă activitatea din lipsă de fonduri, în timp ce mişcarea sportivă particulară nu primeşte de ani de zile un ajutor din partea Statului, în timp ce guvernanţii noştri manifestă cea mai revoltătoare indiferenţă faţă de această importantă problemă naţională care este Educaţia Fizică, jugoslavii urmând exemplul sănătos al Italiei şi Germaniei, înţeleg să dea la o parte toate prejudecăţile şi să acorde mişcării sportive concursul cel mai nelimitat.

Şi dacă vom observa cu atenţiune înfăptuirile realizate pe acest tărâm în alte state, constatăm că mai toate ţările înţeleg să acorde în programul lor de «salvare naţională» educaţiei fizice şi tineretului în general, cea mai mare solicitudine. Nu este oare aceasta o dovadă strălucită de valoarea ideii sportive?

In acest sens este concludent raportul pe care ministrul nostru la Belgrad l-a trimis ministerului de externe. Concluzia pe care o tragem, citind acest raport, este că sportul a devenit pretutindeni o forţă considerabilă, un sprijin preţios în formarea tinerei generaţii.

NOUA REFORMA A EDUCAŢIEI FIZICE IN JUGOSLAVIA

Raportul ministrului nostru la Belgrad, d. Gurănescu, începe prin a arăta atmosfera înălţătoare a Skupştinei în momentul votării.

Legea a fost primită cu aclamaţii, iar discuţiile în Parlament, cari au durat trei zile, au prezentat un deosebit interes.

Iată acum şi principiile călăuzitoare cari stau la baza nouei reforme jugoslave. Ele au fost enunţate de d. Hausek, ministrul educaţiei fizice şi pentru prima dată în analele Skupstinei jugoslave, toate partidele au aprobat legea.

Toţi oratorii, indiferent de culoarea lor politică, au fost de părere că legea vine la timp, pentru a creia un spirit nou în tinerimea jugoslavă.

SCOPUL NOUEI LEGI

Scopul legei care institue obligativitatea educaţiei fizice pentru tineretul de ambele sexe până la vârsta de 20 ani, este înălţarea fizică, morală şi naţională a tinerimei jugoslave. Creşterea ei într'o disciplină voluntară, ridicarea spiritului cavaleresc al naţiunii precum şi formarea unei conştiinţe colective a solidarităţii naţionale pentru salvarea unităţii Statului.

Era natural ca legiuitorii să stărue asupra principiului unităţii naţionale, cunoscută fiind starea politică din statul vecin. Prin noua lege, orice sat va avea un centru al său de cultură şi sport, toate creiate într'un spirit naţional şi unde tinerele generaţii se vor strânge şi vor fi puse în curent cu problemele vieţii naţionale, căpătând în acelaş timp noţiuni elementare de educaţie civică.

Aceste centre, focare de solidaritate naţională, de conştiinţă colectivă, vor stimula toate acţiunile folositoare naţiunei printr'o educaţie a sănătăţii. Ele vor fi într'un cuvânt organismele de regenerare a rassei.

Astfel desvoltarea educaţiei fizice va deveni elementul primordial în procesul sociologic de formare a unităţii naţionale jugoslave.

Iată pe scurt, principiile călăuzitoare ale nouei organizaţiuni jugoslave în ceeace priveşte educaţia fizică devenită literă de lege prin votul Skupştinei din 20 Noembrie.

Ele corespund fără îndoială psihologiei naţiunii şi dispoziţiunii tineretului, iar ideia de înălţare a masselor jugoslave, purcede dela exemplul dat de Regele Alexandru al Jugoslaviei.

Acest nou succes al educaţiei fizice, va fi pare un stimulent pentru guvernanţii noştri? Va fi tratată şi la noi, cel puţin de acum înainte cu toată seriozitatea această problemă? Va fi ajutată la timp mişcarea sportivă?

Iată atâtea întrebări cari rămân fără răspuns.

CAMOR

Premieră la hockey pe ghiaţă

Bucureşti A.-Bucureşti B. 1-1 (1-1, 0-0, 0-0)

Aseară s'a deschis sezonul de hockey pe ghiaţă, printr'un match, în care au evoluat toţi jucătorii, susceptibili să ne reprezinte în faţa străinilor.

O constatare îmbucurătoare se impune: real progres în viteză aproape la toată lumea, cu puţine excepţii. Şi alta puţin îmbucurătore: în afară de concurenţii internaţionali Cantacuzino, Anastasiu, Botez şi Pierre Grant, nici unul nu ştie să întreacă un adversar în dribbling. La noi în general, jucătorii aveau tendinţa de a juca singuri: la toate antrenamentele li s'a pus în vedere la toţi: passe în linii de trei, exagerându-se acum în cealaltă direcţie. Aşa am văzut o mulţime de jucători tineri toţi cu multă bunăvoinţă de a se adapta jocului de combinaţii. Ori la toţi le lipsea technica necesară de a primi pasa în faţa apărărei şi de a o trece în dribbling, ceeace este totuşi unul din punctele cele mai esenţiale. Sfătuim deci jucătorii mai cu seamă acum la începutul sezonului de a cultiva technica individuală, care este şi baza jocului de ansamblu.

DESFAŞURAREA MATCHULUI

Bucureşti A: albastru; portar: Raţiu (Flueraş); apărare: Polizu—Buia; înaintare: Bărbulescu, Anastasiu, Brackl, Ţicu, P. Grant, Petrovici.

Bucureşti B: alb; portar: Flueraş (Vogl); apărare: Tucher—Remek; înaintare: Botez, Rabinovici, Cantacuzino, Walch, Tudor Ion, Slovens, Munteanu.

A arbitrat d. Doru Simionescu-Râmniceanu.

Goalurile au fost marcate pentru Bucureşti A de Ţicu, pentru Bucureşti B de Botez.

Fiecare dintre portari a jucat câte 2 reprize, iar reprizele, pentru a da ocazie unui antrenament prelungit echipelor, s'au firat de comun acord la de 3x25 minute.

Incă din primul minut o combinaţie frumoasă între Botez şi Rabinovici, aduce pe ultimul în bună poziţie de shoot. Pucul trece însă de puţin pe lângă poarta lui Raţiu, care apără şi un shoot periculos a lui Cantacuzino. Se schimbă liniile, şi puţin după aceea

(Continuarea în pagina 4-a)

„Marii jucători de tennis sunt profesionali"

„Amatori puri au rămas cei lipsiţi de clasă".—Cupa Davis ameninţată dacă nu devine turneu „open"

«Sportul chic» ca să-l numim ca în cercurile mondene, trăeşte zile de mare agitaţie, deşi suntem în iarnă...

Principalele competiţii internaţionale de tennis sunt ameninţate, de faptul că şi în «sportul alb» ca în toate celelalte, se pune marea problemă: profesionalism sau amatorism.

In tennis se ciocnesc astăzi două mentalităţi, întocmai ca în urmă cu 15 ani în football, acum 30 de ani în box...

Nu mai crede nimeni în existenţa amatorilor puri.

Mânuitorii rachetei de oarecare clasă şi cari nu sunt «nababi», fac acte de profesionalism.

Inainte când tennisul era sportul unui cerc restrâns, când constituia predilecţia sportivă a bogătaşilor şi exibiţiile se desfăşurau în cadrul «garden party»-urilor... nu se putea vorbi decât de amatorism pur...

Lucrurile au evoluat. Tennisul a devenit un sport «deschis»... popularitatea creşte, emulaţia a creat campioni şi vedete, iar la Paris, la Londra se realizează reţete mari şi asistenţe «record»... Fatal era deci ca şi mentalitatea să evolueze. Vedeta se gândeşte în mod normal că e cazul să profite de popularitatea care în sport mai mult ca oriunde este reală şi subiectivă.

Aşa au apărut primii profesionişti, în timp ce alţii reţinuţi de scrupule sau interese suprapuse, au rămas amatori ca formă şi profesionali în realitate.

Peery e amator, dar deşi nu este om bogat, nu face altceva decât joacă tennis. Crawford este australian, nu stă însă la Sidney decât două luni pe an; 10 luni colindă tot globul luând parte la toate competiţiile... Vines e şi el amator, etc. etc.

COCHET «A DAT CARŢILE PE FAŢA»

Cel mai bun jucător al Franţei, înţelegând că a se camufla nu mai are nici un sens, a trecut formal la profesionalism.

In compania lui Martin Plâa a plecat în America de Sud, unde participă la diferite turnee.

La Buenos Aires «puteam juca şi ca amator şi primeam aceleaşi indemnizaţii..., n'am vrut însă să împing situaţia dubioasă prea departe» a spus Cochet.

UN EXEMPLU ŞI EVENTUALELE URMARI

Cochet nu va rămâne un izolat în gestul său de franchetă. Se vor găsi foarte mulţi cari să-l imite şi încă din cei a căror nume va avea un mare răsunet.

Nu e secret pentru nimeni şi presa străină anunţă destul de sentenţios că Austin, Vinés, Crawford & Co. vor trece în curând la profesionalism.

In această privinţă «Sporting Life» scrie că: «nu va veni primăvara şi toţi marii jucători vor fi profesionali».

Nume nu se dau încă, aluzia la corifeii tennisului este însă foarte transparentă.

CE VA DEVENI CUPA DAVIS?

E cazul să se pună întrebarea de mai sus. Răspunsul nu este misterios. Cupa Davis va deveni pur şi simplu un turneu «Open». *Distincţiunea între amator şi profesional va dispare.*

O decizie oficială nu s'a luat încă de federaţia internaţională.

Noi suntem informaţi că se va lua, altfel Cupa Davis va fi privată de contribuţia jucătorilor de valoare şi va fi torpilată.

JOHN SMASH

Ioan Manca va alerga în cross-ul ziarului „L'Auto" la Paris

Stadiul Român ne transmite o ştire pur şi simplu uluitoare, care, desigur, va stârni mare interes în rândurile tuturor sportivilor români.

In timpurile acestea de criză prin care trece atletismul românesc, gruparea care a făcut cele mai mari sacrificii pentru difuzarea şi ridicarea atletismului, vine de astă dată cu o nouă şi importantă contribuţie.

Ioan Manea — crakul stadist — cel mai bun alergător român pentru cursele plate şi de cross country, va participa la 14 Ianuarie la cursa organizată de marele ziar francez «L'auto», la Paris.

Se ştie că această cursă, este după campionatul francez de cross country, cea mai importantă alergare, la care iau parte peste 2000 de concurenţi. Cursa se aleargă pe patru categorii.

I. Manea va concura la categoria campionilor, care de altfel este cea mai de seamă.

Nu este pentru nimeni un secret că în Franţa cross-country-ul este unul din cele mai populare sporturi. De aci sunt recrutaţi viitorii atleţi, cari apoi sunt specializaţi în diferite ramuri ale atletismului.

Participarea lui Ion Manea este de mare folos pentru sportul nostru, căci stadistul, în compania marilor atleţi francezi va avea multe de învăţat. Manea a alergat în cursul acestui an la Sofia, Budapesta şi Atena.

Forma cea mai bună a arătat-o la Sofia, unde a reuşit la 5000 m. plat o excelentă performanţă. La Budapesta alergând în compania americanului Mac Clusky, a rezistat foarte bine până la 3000 m., trecând în 8'54" această distanţă.

Nu a putut termina, din cauza unei intoxicaţii.

La Atena nu a putut să arate adevărata sa formă din motive asupra cărora nu e locul să insistăm aci.

In toamna aceasta, Manea a câştigat foarte uşor şi cu o superioritate sdrobitoare, toate cross-urile la care a luat parte.

In vederea cursei dela Paris, care se aleargă pe un teren variat de circa 9000 m., Manea va începe peste câteva zile un antrenament special

CE NE DECLARA UNUL DIN CONDUCATORII STADIULUI

Intâlnind eri pe unul din conducătorii stadişti, acesta ne-a declarat:

— «Odată cu echipa de rugby, intenţionam să deplasăm în Franţa un atlet şi un mărşăluitor. Cursele de cross country şi marş, sunt din puţinele sporturi în care putem figura onorabil, alături de specialiştii străini.

Din nenorocire, actualmente nu avem în club un mărşăluitor de valoare. De aceia am rămas să deplasăm numai pe Manea pentru cross country. Cum data cross-ului organizat de «L'Auto» corespunde cu trecerea noastră prin Paris, am trimis înscrierea reprezentantului nostru, care a fost primită de francezi cu multă simpatie.

Avem toată încrederea în reprezentantul nostru şi sperăm să-l vedem trecând linia printre primii 10 alergători, ceeace ar fi un rezultat admirabil, căci în această cursă vor lua plecarea cel puţin 600—700 atleţi din toate colţurile Franţei.

Echipa noastră de rugby va sosi la Paris în ziua de 8 Ianuarie, deci Manea va avea 6 zile înainte de cursă pentru a se aclimatiza şi obişnui cu parcursul.

Vom reveni cu amănunte asupra acestui mare eveniment al atletismului român.

Când primăria face sport

Fostul primar general al municipiului d. Dem. Dobrescu a avut într'o zi — pe vremea când încă funcţiona ca atare — o idee generoasă: să dea prilej funcţionarilor comunali să-şi întărească fizicul după munca istovitoare prin birouri. Şi, luând ca îndreptar înfăptuirile Apusului, pe care l-a străbătut în lung şi-n lat, a pus pe picioare o mare sală de educaţie fizică în strada Vasile Boerescu. Sală pe care a înzestrat-o cu cele mai moderne aparate, anemiind bugetul municipiului cu câteva sute de mii de lei. Cert este că sala de gimnastică a funcţionarilor comunali este cel mai bine utilat local de acest gen din Bucureşti.

Se întâmplă însă că intenţia fostului primar general n'a fost înţeleasă aşa cum trebue de acei cărora avea să le servească. Pentrucă din sutele de funcţionari municipali, doar 6—7 de sex femenin şi 10—15 de celălalt sex frequentează această magnifică sală. Restul priveşte, trece şi zâmbeşte...

Cei 20 de funcţionari cari utilizează magnifica sală, fac gimnastică de trei ori pe săptămână: Luni, Miercuri şi Vineri, între 4 şi 7. In restul timpului sala e neutilizată, afară de cazurile când gardienii comunali fac exerciţii de supleţe pentru a putea fugări mai cu folos pe ţigănuşii ambulanţi din Bucureşti. Incolo, linişte şi pace bună.

Ori, în preajma sălii municipale se găsesc şcoala superioară de arhitectură şi liceul Spiru Haret. Ambele au în program cursuri de gimnastică, dar nu posedă un local potrivit pentru aceasta. Şi au făcut alternativ cereri stăruitoare, să li se pună la dispoziţie sala primăriei în orele libere, oferind şi plata cuvenită. Şi tot alternativ li s'a răspuns: sala e a primăriei, funcţionarii tot ai ei; s'a făcut cu banii municipiului şi numai municipiul poate dispune de ea.

Nu facem nici un comentariu. Dar rugăm pe d. Emil Dan primarul gerant al capitalei să cerceteze şi d-sa cum devine cazul...

Dizolvarea federaţiei profesionale ungare

BUDAPESTA 10 (Dela corespondentul nostru). — Proectul de organizare a footballului maghiar a fost întocmit. El prevede o mare modificare în compunerea federaţiei şi în formula campionatului.

Intre altele se proectează adoptarea statutului italian, ceeace înseamnă că într'un viitor foarte apropiat nu vor mai fiinţa decât grupări amatoare.

Tot în proectul de organizare figurează şi desfiinţarea subfederaţiei profesionale.

Cor.

Atleţii români pleacă Vineri în Jugoslavia

Vineri 15 Decembrie, la ora 7-30 dimineaţa vor părăsi Capitala cu Simplonul cei doi atleţi desemnaţi de F. R. A. pentru a lua parte la alergarea internaţională dela Ljubljana.

Cursa «Unirei Naţionale», organizată de clubul Primorge, care urma să se alerge la 1 Decembrie, a fost amânată pentru 17 Decembrie.

Ea este pusă sub înaltul patronaj al Majestăţii Sale Regelui Alexandru şi va strânge la Ljubljana pe cei mai buni alergători din Jugoslavia, Austria şi România.

Vor fi două curse: una pe 5 km. şi alta pe 2700 metri. Amândouă cursele se vor disputa pe marele bulevard care străbate oraşul Ljubljana.

Din partea României au fost desemnaţi alergătorii:

Manea Ion (St. R.) pentru 5 km.

Lăpuşan Ion (V. D.) pentru 2700 metri.

Ca rezervă va pleca Dinu Cristea (As. Grănicerul), noua revelaţie a sezonului.